Dosarul nr. 4r-5306/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24036906-02-4r-11122024 Judecător Ion DADU

D E C I Z I E
în numele Legii

30 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Olga COJOCARU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către avocatul Vadim CIOBANU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CEBOTARI Andrei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1289/2024 din 23 iulie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. DCT03 971520 din 19.03.2024, în privința lui **CEBOTARI Andrei**, în temeiul art.236 alin.(2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 03.04.2024 până la 23.07.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 11.12.2024 până la 30.12.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La 02 aprilie 2024 în Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) a parvenit spre examinare, la judecare contestația depusă de CEBOTARI Andrei în propria cauză, declarată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.DCT03 971520 şi a deciziei contravenționale din 19.03.2024 întocmit şi adoptată de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI – STAVER Oleg cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsă contravențională sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Conform contestației, CEBOTARI Andrei indică că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT03 nr.971520 din 19.03.2024, întocmit în baza art.236 alin.(2) Cod

contravențional, urmează a fi anulat cu încetarea procesului contravențional, deoarece în acțiunile lui CEBOTARI Andrei nu există faptul contravenției.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1289/2024 din 23 iulie 2024,* a fost respinsă contestația cet. CEBOTARI Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria nr.DCT03 971520 și decizia de sancționare din 19.03.2024, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocatul Vadim CIOBANU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CEBOTARI Andrei, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1289/2024 din 23 iulie 2024, cu transmiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță în alt complet.*

În motivarea recursului declarat, apărarea a invocat faptul că agentul constatator nu a acumulat nici o probă care ar indica că, CEBOTARI Andrei la 23.01.2024 ora 23:03 ar fi depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, în timp ce conducea mijlocul de transport ***** n/î *****. De menționat că CEBOTARI Andrei neagă categoric că la 23.01.2024 ora 23:03 ar fi condus mijlocul de transport ***** n/î ***** pe str. ***** intersecție cu bd. *****din mun. Chișinău. Astfel, contrar cerințelor legislației în vigoare la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator nu a stabilit în baza unor probe pertinente şi concludente faptul comiterii de către CEBOTARI Andrei a contravenției imputate, ori lipsesc careva probe care ar indica la faptul că CEBOTARI Andrei la data de 23.01.2024 ora 23:03 ar fi condus mijlocul de transport ***** n/î ***** pe str. ***** intersecție cu bd. *****din mun. Chișinău.

În continuare menționează că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, pretinsa contravenție ar fi fost constatată, fără utilizarea a careva mijloace tehnice (a se vedea pct. 10 şi 11 din procesul-verbal). Ori, constatarea nerespectării regimului legal de viteză pe drumurile publice de către conducătorii auto, se efectuează doar cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic de către laboratoarele de verificări metrologice ale persoanelor juridice desemnate în Sistemul Național de Metrologie, potrivit următoarelor acte normative: Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea poliției şi statutul polițistului; Legea metrologiei nr.19/2016; Legea nr.131-XVI/2007 privind siguranța traficului rutier; Codul contravențional al Republicii Moldova nr.218- XVI/2008; Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1139/2003; Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357/2009; Regulamentul privind organizarea şi funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „„Controlul traficului", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.965/2014; Concepția Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere ,Controlul traficului", aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.40/2012; Ordinul MAI nr.45/2010 "Despre aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea şi desfăşurarea activității de supraveghere a traficului rutier şi Instrucțiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice", etc.

Susține recurentul că potrivit art.374 alin.(2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Iar conform art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Art.425 alin.(1) Cod contravențional, indică că probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Conform art.5 alin.(1) şi (2) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Potrivit art.7 Cod contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În această ordine de idei, atestă că agentul constatator, contrar prevederilor art. art.381, 440, 443 Cod contravențional, nu a asigurat o bună desfășurare a activității de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, încălcând atât principiile legalității, egalității, contradictorialității cât şi aprecierii din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi veridicității fiecărei probe. De asemenea, contrar cerințelor art.381 alin.(4) Cod contravențional, agentul constatator nu a acumulat şi nu a prezentat careva probe în susținerea procesului-verbal întocmit, circumstanță ce vine în contradicție şi cu practica CEDO. Or, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, din care considerente în temeiul prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, procesul contravențional pornit urmează a fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

În virtutea raționamentelor expuse, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui CEBOTARI Andrei, se constată că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție contestat, prin probe certe şi de netăgăduit. a În speță, la judecarea cauzei, instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare. Or, studiind materialele cauzei contravenționale în

coroborarea cu hotărârea instanței de fond, constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate şi cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Vadim CIOBANU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CEBOTARI Andrei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1289/2024 din 23 iulie 2024, din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul şi menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost

recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale şi se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârşeşte fapta îşi dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod uşuratic vor putea fi evitate.*

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârşeşte cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârşită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârşită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. Potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal seria/nr.DCT03 971520 din 19.03.2024 și decizia de sancționare, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP a MAI – STAVER Oleg, cet. CEBOTARI Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, pentru faptul că, la data de 23.01.2024, ora 23:03, aflându-se în mun. Chișinău, intersecția bd. *****– str. *****, la volanul mijlocului de transport de model „*****” cu n/î *****, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, prevăzută în pct.47(1) al Regulamentului Circulației Rutiere – 84 km/oră..

La data de 02 aprilie 2024 în Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) a parvenit spre examinare, la judecare contestația depusă de CEBOTARI Andrei, solicitând anularea deciziei de sancționare, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, pe motiv de inexistența a faptului contravenției.

Drept consecință, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1289/2024 din 23 iulie 2024, a fost respinsă contestația cet. CEBOTARI Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria nr.DCT03 971520 și decizia de sancționare din 19.03.2024, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

8. ***Cu referire la legalitatea*** procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de

drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui CEBOTARI Andrei, or acestuia i-au fost aduse la cunoștință drepturile şi obligațiile, inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, aceasta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului, fapt confirmat prin semnătura aplicată la rubricile corespunzătoare. În aceste condiții, Colegiul consideră că a fost respectat și art.443 alin.(1) lit.g) Cod contravențional, prin care contravenientului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanța de judecată.

Referitor la alegația recurentului privind lipsa individualizării faptei și consecințele juridice, Colegiul penal relevă că potrivit practicii judiciare constante, individualizarea faptelor nu presupune redarea exhaustivă a tuturor circumstanțelor contextuale, ci reflectarea clară, concisă și suficientă a conduitei care contravine normei de incriminare.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul

contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care Colegiul nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Respectiv, Colegiul respinge alegațiile recurentului referitoare la declararea nulității procesului contravențional, or legiuitorul la art.445 alin.(1) Cod contravențional a legiferat în mod expres consecința nulității absolute, care intervine în mod imperativ, prin efectul legii, și care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în cazul *neconsemnării* în procesul verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 nr.971520 din 19.03.2024 întocmit în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

9. ***Sub aspectul temeiniciei*** procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999).

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, la 23.01.2024, ora 23:03, CEBOTARI Andrei, aflându-se în mun. Chișinău, intersecția bd. *****– str. *****, la volanul mijlocului de transport de model „*****” cu n/î *****, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, prevăzută în pct.47(1) al Regulamentului Circulației Rutiere – 84 km/oră.

Astfel, cet. CEBOTARI Andrei prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.236 alin.(2) Cod contravențional, care prevede sancțiune pentru - *depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, se sancționează cu amendă de la 18 la 24 unități convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.*

Potrivit pct.47.1 lit.a) din Regulamentul Circulație Rutiere statuează că limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: în localități – 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituțiilor de învățământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale orașelor – 30 km/h, în zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale – 5 km/h.

În speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, în esență, a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal de constatare și sancționare din motiv că, nu se face vinovat de contravenția prevăzută de art.236 alin.(2) Cod contravențional, iar nerecunoașterea vinovăției de către CEBOTARI Andrei instanța de recurs o apreciază drept încercare de a evita răspunderea pentru contravenția comisă şi nimic mai mult. Respectiv fapta contravențională, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției – nu au un caracter coincident cu fabula din contestația depusă și susținută și în cadrul cererii de recurs, or CEBOTARI Andrei s-a limitat în exclusivitate la invocarea formală a unor pretexte sub aspect inocent și, de aceea, în opinia Colegiului, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei contestate.

În ceea ce privește temeinicia și legalitatea procesului-verbal întocmit în privința recurentului CEBOTARI Andrei, instanța de recurs constată că la dosarul contravențional au fost anexate suficiente materiale probatorii care atestă comiterea de către acesta a faptei contravenționale prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional. Astfel, în sprijinul constatării contravenției, au fost anexate la dosar: procesul-verbal privind contravenția seria/nr. DCT03 nr.971520 din 19.03.2024 și materiale foto ce surprind autoturismul cu numărul de înmatriculare ***** care se deplasa în mun. Chișinău, la intersecția bd. *****– str. *****, cu viteza de cu 84 km/h.

Sub acest aspect, Colegiul nu poate reține alegațiile contravenientului de referință la faptul că agentul constatator ar fi admis careva pretinse omisiuni și nu a administrat probe, dar și încălcări, în condițiile în care acestea din urmă lipsesc, or, la materialele cauzei fiind anexate imaginile foto, conform cărora a fost constatată încălcarea normelor de drept care obligă șoferul să respecte limitele de viteză a vehiculelor pe drumurile publice, fapt confirmat din imaginile foto anexate la dosar.

Or, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție se atestă că rubrica privind „recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea sancțiunii stabilite ” *–este contrasemnată de către cet. CEBOTARI Andrei*.

Instanța reține că agentul constatator a acționat în conformitate cu prevederile art.5–9 Cod contravențional, respectând principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterului personal al răspunderii contravenționale și principiul individualizării răspunderii și al proporționalității sancțiunii aplicate.

Obiecțiile formulate de către recurent în cererea de recurs apar ca fiind lipsite de temei probator și au un caracter pur formal, urmărind exclusiv evitarea răspunderii contravenționale. Acestea nu aduc atingere legalității actului contestat și nu pot influența decizia adoptată de agentul constatator. În lipsa unor probe pertinente care să susțină în mod convingător argumentele invocate de recurent, instanța apreciază că nu sunt întrunite condițiile legale pentru încetarea procesului contravențional. În concluzie, întrucât decizia agentului constatator este legală în fond și temeinic motivată, aceasta nu poate fi anulată pe simple motive formale, care nu afectează valabilitatea și legalitatea actului contravențional.

10. În aserțiunea dată, instanța de recurs notează că, probele administrate de către agentul constatator la capitolul învinuirii înaintate lui CEBOTARI Andrei, de comiterea contravenției de depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, dovedesc incontestabil vinovăția acestuia, respectiv probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a

probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 nr.971520 din 19.03.2024 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate.

Astfel, instanța de recurs reține că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz. Respectiv, Colegiul concluzionează că probele administrate de agentul constatator, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, inclusiv explicațiile depuse de contravenient, probatorul anexat la materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine veridicitatea circumstanțelor constatate de agentul constatator și înserate în procesul verbal cu privire la contravenție, or, CEBOTARI Andrei într-adevăr a condus mijlocul de transport de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, depășind viteza de circulație stabilită pe sectorul respective de drum, de la 20 la 40 km/h, deplasându-se cu 84 km/h., și dovedit fapt prin planșa fotografică anexată la materialele cauzei contravenționale prin care se elucidează cu deosebită precizie, numărul de înmatriculare și viteza cu care se deplasa. Mai mult, în speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, nu a prezentat nici o probă veridică în susținerea poziției sale privind circumstanțele faptice care au avut loc la data de 23.01.2024, și nici ulterior cu contestarea procesului verbal nu a anexat nici o probă în susținerea afirmațiilor privind nevinovăția sa, respectiv acțiunile acestuia întrunesc elementele contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional.

11. Colegiul respinge ca fiind neîntemeiate susținerile precum că depășirea vitezei de către CEBOTARI Andrei, nu ar constitui probă validă, invocând, implicit, că procesul-verbal nu ar respecta regimul legal de verificare a vitezei, mijlocul de măsurare nu ar fi verificat metrologic, or potrivit art.425 Cod contravențional, probele reprezintă orice mijloace legale care permit constatarea existenței sau inexistenței faptei contravenționale. În speță, imaginea/video anexată de agentul constatator constituie probă legală, temeinică și concludentă, întrucât captarea faptei – camerele video din cadrul Sistemului Automatizat de Supraveghere „Controlul traficului” au surprins autoturismul cu nr. de înmatriculare ***** deplasându-se cu viteza de 84 km/h, în zona cu limită de 50 km/h, fapt obiectiv care confirmă depășirea vitezei legale,– imaginile au fost transmise și analizate de Centrul Unic de Monitorizare și Coordonare al INP, conform procedurilor reglementate prin HG nr. 965/2014, HG nr. 40/2012 și Ordinul MAI nr. 45/2010, iar agentul constatator a întocmit procesul-verbal pe baza probelor video, respectând prevederile art.443 Cod contravențional, anexând imaginile ca probă de constatare a contravenției.

Astfel în conformitate cu legislația privind protecția datelor, prelucrarea imaginilor video a fost efectuată în conformitate cu legislația națională privind protecția datelor cu caracter personal, respectând drepturile contravenientului;

Prin urmare, imaginea/video anexată constituie probă legală, veridică și concludentă, care permite constatarea și sancționarea faptei contravenționale. Argumentele apărării privind presupusa ilegalitate a probei sau lipsa verificării metrologice a mijlocului de măsurare nu sunt susținute de probe concrete și nu afectează validitatea procesului-verbal.

Astfel, instanța reține că probele administrate demonstrează temeinic depășirea vitezei de către CEBOTARI Andrei, iar procesul-verbal întocmit este legal și temeinic, constituind bază solidă pentru menținerea sancțiunii aplicate.

Prin urmare, argumentele apărării privind încălcarea procedurii de fotografiere și de constatare a contravenției cu mijlocul tehnic au un caracter formal și speculativ, nefiind susținute de probe concludente care să dovedească nerespectarea normelor legale. În lipsa unor asemenea probe, Colegiul apreciază că agentul constatator a acționat în limitele competenței sale și cu respectarea prevederilor legale, iar procesul-verbal contestat este legal și temeinic întocmit, iar instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui CEBOTARI Andrei sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către recurent, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui CEBOTARI Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria / nr. DTC03 971520 din 19.03.2023.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator referitor la vinovăția lui CEBOTARI Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franţa, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut

că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franţa, 30.03.2004, § 24).

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit. Subsidiar, Colegiul penal reconfirmă corectitudinea aprecierilor instanței de fond, reținând că făptuitorul formulează apărări exclusiv pe aspecte procedurale, pe care le consideră, în opinia sa, apte să conducă la încetarea procesului contravențional. Cu toate acestea, în ceea ce privește fapta propriu-zisă reținută în sarcina sa, acesta nu prezintă nici o situație de fapt sau împrejurare concretă care să infirme caracterul ilicit sau existența elementelor constitutive ale contravenției reținute.

12. Respectiv ținând cont de faptul că vinovăția lui, CEBOTARI Andrei a fost dovedită pe deplin, Colegiul apreciază, întemeiată sancțiunea contravențională aplicată sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a sumei de 900 lei și 4 puncte de penalizare, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporțională faptei comise și care ar atinge scopul sancțiunii contravenționale și aceasta ar avea efectul scontat asupra conduitei viitoare a făptuitorului şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite contravenții.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul penal învederează că, aceasta a fost administrată în limitele impuse de art.30 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.236 alin.(2) Cod contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptei, astfel cum au fost descrise în procesul verbal de contravenție.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui CEBOTARI Andrei. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

13. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod

obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către recurent în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Totodată, în recursul declarat, recurentul nu a invocat nici un argument în vederea netemeiniciei hotărârii și care ar impune instanța de recurs să desființeze hotărârea adoptată, fiind doar indicat că hotărârea instanței este nefondată și neîntemeiată.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către avocatul Vadim CIOBANU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CEBOTARI Andrei și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1289/2024 din 23 iulie 2024, fără modificări.

14. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Vadim CIOBANU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CEBOTARI Andrei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1289/2024 din 23 iulie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. DCT03 971520 din 19.03.2024, în privința lui **CEBOTARI Andrei**, în temeiul art.236 alin.(2) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Olga COJOCARU**

Vitalie BUDECI